

SZÚCS LÁSZLÓ

Kerten innen s túl

Az ő kertjükben, udvarukon még az augusztusi hőség is elviselhetőbb. Másodlagos tényező. A *Spanyolnátha* internetes művészeti folyóirat (SPN) vendégei vagyunk úgy ötvenen, Miskolc közelében, Hernádkakon. A huszadik *Önök kerték* fesztivál az alkalom, egy különös könyv bemutatójával (a *20imádók* beolvasásával). Az SPN-hez kötődő írók, barátok, társművészek húsz-húsz, ez alkalomra talált vagy megtalált szavából rakták össze a válogatást. Lehet benne úgy kétezeröttszáz szó. (Elhangzik, négyen is az Annamari szóval kezdik a maguk szósorát, nem feledik itt a kertben Kinde Annamáriát.) És a szavak, szavaink mellett majd ugyanannyi fotó őrzí s mutatja meg a hernádkaki pillanatok, arcokat, gesztusokat. Van, ki játszik, más versbe rendez, szavakat alkot, összerak, szétrobbant.

Valóságos kortárs művészeti, irodalmi centrum ez a kert, ez a ház az Ifjúság utcában. Stílusa van, kohéziója ennek az alkotói közösségnek, méghozzá légies természetességgel. A virtuális folyóiratot az ilyen találkozások teszik emberivé és élővé (s a kertfesz mellett sok egyéb).

A felolvasások, beszélgetések, happeningek mellett az idén formálisan is jelentős mozzanat: Vass Tiborék kertjében

formálisan is megalakult a Magyar Küldeményművészeti Társaság. (*Mail art néven talán ismertebb lehet az elnevezés, az új szerveződés részleteire egy későbbi lapszámunkban visszatérünk.*)

S ugyan a húszszavasok sokféle alkotói világról árulkodnak, ez a közeg kiüresített szólások helyett egyszerűen az irodalom, az alkotás örömét visszahangozza. Nyitott, érdeklődő, érzékeny. Mintha kicsit szomorkásabbnak látszana mostanság a társaság. De lényege óriási kontrasztban áll az alig pár nappal korábbi tokaji szólamsziporkákkal, közhely-tűzijátékokkal, politikusi intelmekkel az írók feladatáról.

Jó látni, hogy mindez a Hernád partján a kertkapun kívül marad.